

תוספת מס' 1.

לעתון הרשמי גליון 792 מיום 30 ביוני, 1938.

פקודת מסי העיריה ומסי הממשלה (פיטורין).

מס' 18 לש' 1938.

פקודה הקובעת הוראות בנידון פיטורין ידועים ממסי העיריה, ממסי הרכוש העירוני וממס הרכוש החקלאי.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת מסי העיריה ומסי הממשלה (פיטורין), 1938. השם הקצר.

ח ל ק א.

פיטורין ממסי עיריה.

פירוש.

2. בחלק זה מפקודה זו: —

(א) המלים „בנין“, „קרקע תפושה“, „קרקע פנויה“, „בעלים“ ו„מחזיק“ יהיו להן הפירושים שניתנו להן בסעיף 101 מפקודת העיריות, 1934, וכן (ב) „מס רכוש לעיריה“, „מס עיריה כללי“ ו „מס חנוך“ פירושם המסים הנזכרים בפסקאות (א), (ב) ו-(ג) מסעיף-קטן (1) לסעיף 102 מפקודת העיריות, 1934.

מס' 1 לש' 1934.

3. למרות כל דבר האמור בפקודת העיריות 1934: —

הכתר, הנציב העליון, מזכיר הממלכה ואנשים הפחזיקים בקרקע בשם הכתר יהיו פטורים מס.

(א) מס הרכוש לעיריה לא יוטל על כל בנין, קרקע פנויה או קרקע תפושה שבעליהם הם הכתר או הנציב העליון או מזכיר הממלכה או כל אדם או מוסד המחזיקים בהם בשם הכתר:

מס' 1 לש' 1934.

בתנאי שכל מחזיק בבנין או בקרקע תפושה, בתוקף הכירה או רשיון מפורשים או מובנים, ושהבעלות עליהם היא כאמור לעיל, רואין אותו לצורך גבית מס הרכוש לעיריה, כבעלי אותו בנין או אותה קרקע תפושה;

(ב) מס העיריה הכללי ומס התנוך לא יוטלו על כל בנין או קרקע תפושה שהמחזיקים בהם הם הכתר או הנציב העליון או מזכיר הממלכה או כל אדם אחר או מוסד אחר המחזיקים בהם בשם הכתר, והמשמשים לצרכי הכתר או לצרכי הנציב העליון או לצרכי מזכיר הממלכה או לצרכי כל אדם אחר או מוסד אחר המחזיקים בהם בשם הכתר, ושום בנין או קרקע תפושה לא ייחשבו כאילו הם משמשים לאחד מן הצרכים האלה אם המחזיק באותו בנין או באותה קרקע תפושה הוא פקיד הכתר המשלם שכר דירה בעדם אם במישרין או בצורת נכויים ממשכורתו.

4. למרות כל האמור בפקודת העיריות, 1934:—

(א) מס הרכוש לעיריה, מס העיריה הכללי ומס התנוך לא יוטלו על כל בנין או קרקע תפושה אשר:—

(I) הבעלות והחזקה עליהם הן בידי מדינה, בתנאי שאותה מדינה משתמשת באותו בנין או באותה קרקע תפושה לצורך קונסוליה בשביל הקונסול הכללי או בשביל כל פקיד קונסולרי קבוע של איתה מדינה;

(II) הבעלות והחזקה עליהם הן בידי כל עדה דתית או מוסד דתי, בתנאי שהבנין או הקרקע התפושה משמשים לאותה עדה דתית או לאותו מוסד דתי:

(א) כמקום תפילה, או

(ב) כמנזר, או

(ג) כבית-חולים, מרפאה או בית-הבראה, או

(ד) כגן-ילדים, בית-ספר, בית-יתומים, סמינר, או בית-ספר מקצועי, או

(ה) כבית-מחסה לעניים ולנצרכים או

(ו) כפונדק או כבית הכנסת-אורחים המשמשים אך ורק לאיכסון

עולי-רגל בחנם, או

(ז) כתקיה, זווייה או בית-תמחוי, או

(ח) כדירתו של ראש אותה עדה, או

(ט) כבית משפט דתי;

(III) הבעלות והחזקה עליהם הן בידי כל אגודת צדקה, בתנאי שהבנין

או הקרקע התפוסה משמשים לאותה אגודת-צדקה:—

(א) כבית-חולים, מרפאה או בית-הבראה, או

(ב) כבית-יתומים או בית מחסה לעניים ולנצרכים, או

(ג) כפונדק או כבית הכנסת-אורחים המשמשים אך ורק לאיכסון

עולי-רגל או מהגרים בחנם, או

(ד) כתקיה, זווייה או בית-תמחוי;

(IV) הבעלות והחזקה עליהם הן בידי כל מוסד תנוך, בתנאי שהבנין או

הקרקע התפוסה משמשים לאותו מוסד-תנוך:—

(א) כגן-ילדים, בית-ספר, סמינר או בית-ספר מקצועי, או

(ב) כבית-תנוך לעורים, לאלמים או לחרשים, או

(ג) כספריה צבורית;

מדינות זרות,
עדות דתיות או
מוסדות דתיים,
מוסדות צדקה
ומוסדות תנוך
יהיו פטורים מס.

מס' נ' 51' 1934.

בתנאי כי לא יפטר ממוסד כל בנין או קרקע תפוסה שהבעלות והחזקה עליהם הן בידי כל מדינה, עדה דתית או מוסד דתי, אגודת צדקה או מוסד חנוך, אם אותה מדינה או אותה עדה דתית או אותו מוסד דתי, או אותה אגודת צדקה או אותו מוסד חנוך משתמשים בבנין או בקרקע התפוסה לאיזה צורך שתכליתו הפקת ריוח כספי;

(ב) מס העירייה ומס החנוך לא יוטלו על כל בנין או קרקע תפוסה שהבעלות עליהם היא בידי כל מדינה או עדה דתית או מוסד דתי או אגודת צדקה או מוסד חנוך, אם אותה מדינה או אותה עדה דתית או אותה אגודה או אותו מוסד חנוך משתמשים בהם לאחד מן הצרכים המפורטים בפסקא א (1), (11), (111) ו-(1V) מסעיף זה:—

בתנאי שלא יפטר ממוסד אלה כל בנין או קרקע תפוסה שהבעלות והחזקה עליהם הן בידי כל מדינה, עדה דתית או מוסד דתי, אגודת צדקה או מוסד חנוך אם אותה מדינה או אותה עדה דתית או אותה אגודה או אותו מוסד משתמשים בבנין או בקרקע התפוסה לאיזה צורך שתכליתו הפקת ריוח כספי.

5. הנכסים דלקמן יהיו פטורים ממוסד הרכוש לעירייה, מהמס הכללי וממס החנוך, דהיינו:—

(א) כל מקום שהוא מצבה היסטורית או מקום היסטורי עפ"י פקודת העתיקות ואשר, לדעת מושל המחוז, חלות עליו ההגבלות המוטלות עפ"י אותה פקודה על השמוש בו למטרות ריוח; פרק ה.

(ב) כל בנין, קרקע פנויה או קרקע תפוסה של הקדש לצרכי צדקה שגוסד בתור כזה בפני בית דין דתי או עפ"י פקודת ההקדשות לצרכי צדקה ושאינו מנהלים אותו למטרות ריוח, או של הקדש לצרכי חנוך שפירותיו משמשים אך ורק להחזקת בתי ספר; פרק יב.

(ג) כל בית-קברות או חלק מבית-קברות שאינו משמש למטרות ריוח;

(ד) כל מגרש צבורי, מקום פתוח, מגרש משחקים או קרקע שאסור להקים עליהם בנין ואשר, באשורו של הנציב העליון, יעודם לשמוש הצבור;

(ה) כל בית המשמש לבעליו כבית חיילים או כבית מלחים;

(ו) כל רכוש השייך לחברת צער בעלי חיים ומשמש למטרותיה, או השייך למרפאה העממית לריפוי בעלי חיים חולים של אנשים עניים בארץ (People's Dtssensary for the Sick Animals of the Poor in Palestine) והמשמש למטרותיה;

(ז) כל רכוש השייך לאגודה או למוסד שיתופי שמטרתם העיקרית היא לספק, שלא על מנת לקבל פרס, עזרה רפואית ולהחזיק בתי-חולים, בתי-הבראה, מרפאות או קליניקות, בתנאי שרכוש זה משמש לאחת מאותן המטרות או ליותר מאחת, ובתנאי שאותה אגודה או אותו מוסד שיתופי אושרו מטעם הנציב העליון לצרכי פטורים עפ"י סעיף זה.

(ח) כל קרקע או בנין המשמשים אך ורק לצרכי ספורט או תרבות הגוף;

(ט) כל רכוש המשמש לבעליו כבית נכאת צבורי.

חלק ב.

פיטורין ממס הרכוש החקלאי.

6. בחלק זה מפקודה זו:—
- פירוש.
- (א) המלים „בעלים“, „קרקע“ ו„בנין תעשיתי“ יהיו להן הפירושים שניתנו להן בסעיף 2 מפקודת מס הרכוש החקלאי, 1935, וכן
- מס' 1 לש' 1935.
- (ב) „מס הרכוש החקלאי“ פירושו המס הנפרע עפ"י פקודת מס הרכוש החקלאי, 1935.
- מס' 1 לש' 1935.
7. למרות כל דבר האמור בפקודת מס הרכוש החקלאי, 1935, לא יוטל מס הרכוש החקלאי על כל קרקע (לרבות נכס-בית) או על כל בנין תעשיתי או על כל חלק הימנו שבעליהם הם הכתר או הנציב העליון או מזכיר הממלכה או כל אדם או מוסד המחזיקים בהם בשם הכתר:
- הכתר, הנציב העליון, מזכיר הממלכה ואנשים המחזיקים בנכסים בשם הכתר יהיו פטורים ממס.
- מס' 1 לש' 1935.
- בתנאי שכל מחזיק בקרקע או בבנין תעשיתי, בתוקף חכירה או רשיון מפורשים או מובנים, שהבעלות עליהם היא כאמור לעיל, רואים אותו, לצורך גביית מס הרכוש החקלאי, כבעלי אותה קרקע או אותו בנין תעשיתי.
8. למרות כל דבר האמור בפקודת מס הרכוש החקלאי, 1935, לא יוטל מס הרכוש החקלאי על כל קרקע (לרבות נכס בית) או על כל חלק הימנה, אשר:—
- מדינות זרות, עדות דתיות או מוסדות דתיים, אגודות צדקה, ומוסדות הנוד יהיו פטורים ממס.
- מס' 1 לש' 1935.
- (א) הבעלות עליה היא בידי כל מדינה, בתנאי שאותה מדינה משתמשת באותה קרקע או באותו חלק הימנה לצורך קונסוליה בשביל הקונסול הכללי או בשביל כל פקיד קונסולרי קבוע של אותה מדינה;
- (ב) הבעלות עליה היא בידי כל עדה דתית או מוסד דתי, בתנאי שהקרקע או אותו חלק הימנה ישמשו לאותה עדה דתית או לאותו מוסד דתי:—
- (א) כמקום תפילה, או
- (ב) כמנזר, או
- (ג) כבית-חולים, מרפאה או בית-הבראה, או
- (ד) כגן-ילדים, בית-ספר, בית-יתומים, סמינר או בית ספר מקצועי, או
- (ה) כבית-מחסה לעניים ולנצרכים, או
- (ו) כפונדק או כבית הכנסת-אורחים המשמשים אך ורק לאיכסון עולי-רגל בחנם, או
- (ז) כתקיה, זוויה או בית-תמחוי, או
- (ח) כמקום מגוריו של ראש אותה עדה, או
- (ט) כבית משפט דתי;
- (ג) הבעלות עליה היא בידי כל אגודת צדקה, בתנאי שהקרקע או אותו חלק הימנה משמשים לאותה אגודת צדקה:—
- (א) כבית חולים, מרפאה או בית-הבראה, או
- (ב) כבית-יתומים או כבית מחסה לעניים ונצרכים, או
- (ג) כמלון-אורחים או כהכנסת-אורחים המשמשים אך ורק לאיכסון עולי-רגל או מהגרים בחנם, או
- (ד) כתקיה, זוויה או בית-תמחוי,
- (ד) הבעלות עליה היא בידי כל מוסד חנוך, בתנאי שהקרקע או אותו חלק הימנה משמשים לאותו מוסד חנוך:—
- (א) כגן-ילדים, כבית-ספר, כסמינר או כבית-ספר מקצועי, או

(ב) כבית-הנוך לעורים, לאלמים או לחרשים, או
(ג) כספריה צבורית ;

בתנאי שלא יפטרו ממס כל קרקע או כל חלק הימנה שהבעלות עליהם היא בידי כל מדינה, עדה דתית או מוסד דתי, אגודת צדקה או מוסד חנוך, אם אותה מדינה או אותה עדה דתית או אותו מוסד דתי או אותה אגודת צדקה או אותו מוסד חנוך משתמשים באותה קרקע או בחלק מהקרקע לכל צורך שהוא שתכליתו הפקת ריוח כספי ;

פיטורים שונים.

9. הנכסים דלקמן יהיו פטורים ממס הרכוש החקלאי, דהיינו: —

פרק ה.

(א) כל מקום שהוא מצבה היסטורית או מקום היסטורי עפ"י פקודת העתיקות אשר, לדעת מושל המחוז, חלות עליו ההגבלות המוטלות עפ"י אותה פקודה על השמוש בו למטרות ריוח ;

פרק יד.

(ב) כל קרקע של הקדש לצרכי צדקה שנוסד בתור כזה בפני בית דין דתי, או עפ"י פקודת ההקדשות לצרכי צדקה ושאינ מנהלים אותו למטרות ריוח, או של הקדש לצרכי חינוך שפירותיו משמשים להחזקת בתי ספר ;

(ג) כל בית-קברות או אותו חלק מבית-קברות שאינו משמש למטרות ריוח ;

(ד) כל מגרש צבורי, מקום פתוח, מגרש משחקים או קרקע שאסור להקים עליהם בנין ואשר, באישורו של הנציב העליון, יעדם לשמוש הצבור ;

(ה) כל בית המשמש לבעליו כבית היילים או כבית מלחים ;

(ו) כל רכוש השייך לחברת צער בעלי חיים ומשמש למטרותיה או השייך למרפאה העממית לריפוי בעלי חיים חולים של אנשים עניים בארץ (Pepole's Dispensary for the Sick Animals of the Poor in Palestine) והמשמש למטרותיה ;

(ז) כל קרקע המשמשת לצרכי הוראה או מחקר בחקלאות שניתנת לגבה תעודה על כך מדי שנה בשנה מאת מנהל מחלקת החקלאות והדיג ;

(ח) כל רכוש השייך לאגודה או למוסד שיתופי שמטרתם העיקרית היא לספק, שלא על מנת לקבל שכר, עזרה רפואית ולהחזיק בתי-חולים, בתי-הבראה מרפאות או קליניקות, בתנאי שאותו רכוש משמש לאחת מאותן המטרות או ליותר מאחת ובתנאי שאותה אגודה או אותו מוסד שיתופי אושרו מטעם הנציב העליון לצרכי פיטורים עפ"י סעיף זה.

(ט) כל קרקע או בנין המשמשים אך ורק לצרכי ספורט או לתרבות הגוף ;

(י) כל רכוש המשמש לבעליו כבית נכאת צבורי.

חלק ג.

פיטורין ממס הרכוש העירוני.

פירוש.

10. בחלק זה מפקודה זו: —

פרק קמז.

(א) המונחים „הבעל הידוע“, „קרקע“ ו„נכס בית“ יהיו להם הפירושים שניתנו להם בסעיף 2 מפקודת מס הרכוש העירוני, וכן

פרק קמח.

(ב) „מס הרכוש העירוני“ פירושו המס הנפרע עפ"י פקודת מס הרכוש העירוני.

11. למרות כל דבר האמור בפקודת מס הרכוש העירוני, לא יוטל מס הרכוש העירוני על כל נכס-בית או קרקע שהכתר או הנציב העליון או מזכיר הממלכה או כל אדם או מוסד המחזיקים בהם בשם הכתר הם בעליהם הידועים: בתנאי שכל מחזיק בכל נכס-בית או בכל קרקע, בתוקף חכירה או רשיון מפורשים או מובנים, שהבעלות עליהם היא כאמור לעיל, רואין אותו, לצורך גביית מס הרכוש העירוני, כבעלים הידועים של אותו נכס בית או אותה קרקע.

הכתר,
הנציב העליון,
מזכיר הממלכה,
ואנשים המחזיקים
בנכסים בשם
הכתר יהיו
פטורים ממס.
פרק קמ"ז.

12. למרות כל דבר האמור בפקודת מס הרכוש העירוני, לא יוטל מס הרכוש העירוני על כל נכס בית או קרקע אשר:—

מדינות זרות,
עדות דתיות או
מוסדות דתיים,
אגודות צדקה,
ומוסדות חינוך
יהיו פטורים ממס.
פרק קמ"ז.

(א) כל מדינה היא בעליהם הידועים, בתנאי שאותה מדינה משתמשת באותו נכס-בית או באותה קרקע לצורך קונסוליה בשביל הקונסול הכללי או בשביל פקיד קונסולרי קבוע של אותה מדינה;

(ב) כל עדה דתית או מוסד דתי הם בעליהם הידועים, בתנאי שאותו נכס בית או אותה קרקע ישמשו לאותה עדה דתית או לאותו מוסד דתי:—

- (א) כמקום תפילה, או
- (ב) כמנזר, או
- (ג) כבית-חולים, מרפאה או בית-הבראה, או
- (ד) כגן-ילדים, בית-ספר, בית-יתומים, סמינר או בית-ספר מקצועי, או
- (ה) כבית-מחסה לעניים ולנצרכים, או
- (ו) כפונדק או כבית הכנסת-אורחים המשמשים אך ורק לאיכסון עולי-רגל בחנם, או
- (ז) כתקיה, זוויה או בית-תמחוי, או
- (ח) כדירתו של ראש אותה עדה, או
- (ט) כבית משפט דתי;

(ג) כל אגודת צדקה היא בעליהם הידועים, בתנאי שאותו נכס-בית או אותה קרקע משמשים לאותה אגודת צדקה:—

- (א) כבית-חולים, מרפאה או בית-הבראה, או
- (ב) כבית-יתומים או בית-מחסה לעניים ולנצרכים, או
- (ג) כפונדק או כבית הכנסת-אורחים המשמשים אך ורק לאיכסון עולי-רגל או מהגרים בחנם, או
- (ד) כתקיה, זוויה או בית-תמחוי;

(ד) כל מוסד חנוך הוא בעליהם הידועים, בתנאי שאותו נכס בית או אותה קרקע משמשים לאותו מוסד חנוך:—

- (א) כגן-ילדים, בית-ספר, סמינר או בית ספר מקצועי, או
- (ב) כבית חנוך לעורים, לאלמים או לחרשים, או
- (ג) כספריה צבורית;

בתנאי שלא יפטרו מן המס כל נכס בית או קרקע שכל מדינה, עדה דתית או מוסד דתי, אגודת צדקה או מוסד חנוך הם בעליהם הידועים, אם אותה מדינה או אותו מוסד דתי או אותה אגודת צדקה או אותו מוסד חנוך משתמשים באותו נכס או באותה קרקע לכל צורך שתכליתו הפקת ריוח כספי;

13. הנכסים דלקמן יהיו פטורים ממס הרכוש העירוני, דהיינו:—
(א) כל מקום שהוא מצבה היסטורית או מקום היסטורי עפ"י פקודת

מיטורים שונים.

- העתיקות ואשר, לדעת מושל המחוז, חלות עליו ההגבלות המוטלות עפ"י אותה פקודה על השמוש בו למטרות ריוח;
- (ב) כל נכס־בית או קרקע של הקדש לצרכי צדקה שנוסד בתור כזה בפני בית דין דתי או עפ"י פקודת ההקדשות לצרכי צדקה ושאינ מנהלים אותו למטרות ריוח, או של הקדש לצרכי חינוך שפירותיו משמשים אך ורק להחזקת בתי ספר;
- (ג) כל בית־קברות או אותו חלק מבית־קברות שאינו משמש למטרות ריוח;
- (ד) כל מגרש צבורי, מקום פתוח, מגרש משחקים או קרקע שאסור להקים עליהם בנין ואשר, באישורו של הנציב העליון, יעדום לשמוש הצבור;
- (ה) כל נכס־בית וקרקע בירושלים העתיקה לפנים מן החומה;
- (ו) כל בית המשמש לבעליו כבית חיילים או כבית מלחים;
- (ז) כל רכוש השייך לחברת צער בעלי חיים ומשמש למטרותיה, או השייך למרפאה העממית לריפוי בעלי חיים חולים של עניים בארץ (Pepole's Dispensary for the Sick Animals of the Poor in Palestine) והמשמש למטרותיה;
- (ח) כל נכס עירייה המשמש לצרכי הצבור ואינו משמש לשום מטרה מסחרית או למטרות ריוח;
- (ט) כל רכוש השייך לאגודה או מוסד שיתופי שמטרתם העיקרית היא לספק, שלא על מנת לקבל שכר, עזרה רפואית ולהחזיק בתי חולים, בתי הבראה, מרפאות או קליניקות, בתנאי שאותו רכוש משמש לאחת מאותן המטרות או ליותר מאחת, ובתנאי שאותה אגודה או אותו מוסד שיתופי אושרו מטעם הנציב העליון לצרכי פיטורים עפ"י סעיף זה.
- (י) כל קרקע או בנין המשמשים אך ורק לצרכי ספורט או להרבות הגוף;
- (יא) כל רכוש המשמש לבעליו כבית נכאת צבורי.

חלק ד.

הוראות כלליות.

14. כל שאלה באם אינו עדה היא עדה דתית או אם איזה מוסד הוא מוסד דתי או אם אינו אגודה היא אגודת צדקה או אם איזה מוסד הוא מוסד חנוך יחליט בת המושל של המחוז שבו נמצא הנכס אשר ביחס אליו נתבעים הפטורין ע"י אותה עדה או אותו מוסד דתי או אותה אגודת צדקה או אותו מוסד חנוך.
15. (א) כל עדה או מוסד או אגודה המוצאים עצמם מקופחים בשל החלטת מושל המחוז שניתנה עפ"י סעיף 14 מפקודה זו, רשאים בתוך שלשה חדשים מהתאריך שבו ניתנה אותה החלטה להגיש לבית המשפט המחוזי תביעה בדרך בקשה בהתאם להוראות פקודת המשפטים הממשלתיים, ולמרות כל דבר האמור באותה פקודה תחולנה הוראותיה על אותה תביעה כאילו היא תביעה שאפשר היה להגיש נגד הממשלה עפ"י הוראות אותה פקודה, וכן (ב) כל מדינה, עדה דתית או מוסד דתי, אגודת צדקה או מוסד חנוך שתלה עליהם פקודה זו והם תובעים, בתוקף אמנה או פירמן או בתוקף כל נימוק אחר, כל פיטורים ממש חוץ מן הפיטורים הקבועים בפקודה זו, רשאים בתוך שנה אחת מיום קבל פקודה זו תוקף, להגיש לבית המשפט המחוזי תביעה בדרך בקשה בהתאם להוראות פקודת המשפטים הממשלתיים, ולמרות כל דבר האמור באותה פקודה תחולנה הוראותיה על אותן תביעות כאילו היו תביעות שאפשר היה להגישן נגד הממשלה עפ"י הוראות אותה פקודה.

פרק ה.
פרק יד.
פרק ט.
פרק יז.
פרק יח.
פרק יט.
פרק כ.
פרק כא.
פרק כב.
פרק כג.
פרק כד.
פרק כה.
פרק כו.
פרק כז.
פרק כח.
פרק כט.
פרק ל.
פרק לא.
פרק לב.
פרק לג.
פרק לד.
פרק לה.
פרק לו.
פרק לז.
פרק לח.
פרק לט.
פרק לך.
פרק לם.
פרק לנ.
פרק לו.
פרק לז.
פרק לח.
פרק לט.
פרק לך.
פרק לם.
פרק לנ.
פרק לו.

תקנות.	16. יכול הנציב העליון להתקין תקנות לביצוען של הוראות פקודה זו.
ביטול.	17.— (1) סעיף 8 מפקודת מס הרכוש העירוני יתוקן ע"י ביטול סעיף-קטן (1) הימנו.
פרק קמ"ו. מס' 1 לש' 1935.	(2) סעיף 6 מפקודת מס הרכוש החקלאי, 1935, יתוקן:— (א) ע"י ביטול סעיף-קטן (1), וכן (ב) ע"י מחיקת המלים „או בית-קברות” המופיעות בסעיף-קטן (6). (3) המודעה הקובעת הוראות בנידון מחילת מס בתים וקרקע על מוסדות חינוך רשומים, שנתפרסמה בעתון הרשמי מיום 1 בנובמבר, 1922, מבוטלת בזה.
24 ביוני, 1938.	הרולד מקמיכאל נציב עליון.

פקודת הפטנטים וסימני האמצאה.

מס' 19 לש' 1938.

פקודה המתקנת את פקודת הפטנטים וסימני האמצאה.

השם הקצר. פרק קה.	הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:— 1. פקודה זו תקרא פקודת הפטנטים וסימני אמצאה (תקון), 1938, וקוראין אותה כאחד עם פקודת הפטנטים וסימני האמצאה, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.
תקון סעיף 51 מהפקודה העיקרית.	2. סעיף 51 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת פסקא (ד) לסעיף-קטן (2) הימנו בפסקא דלקמן:— „(ד) החלטה בנידון התנגדות למתן פטנט.”
תקון סעיף 55 מהפקודה העיקרית.	3. סעיף 55 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת המלים „גביית דמי נזק” המופיעות בסעיף-קטן (6) במילים „קבלת תקנה בדרך צו לא תעשה ודמי נזק (או דמי נזק)”. 4. סעיף 56 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת הפסקא (ו) של סעיף-קטן (1) בפסקא דלקמן:— „(ו) להסדרת הנהלתו של פנקס סוכני פטנטים עפ"י פקודה זו.”

הרולד מקמיכאל
נציב עליון.

24 ביוני, 1938.

פקודת ההגנה על הספקות המים הצבוריות, (תיקון).

מס' 20 לש' 1938.

פקודה המתקנת את פקודת ההגנה על הספקות המים הצבוריות, 1937.

השם הקצר. מס' 17 לש' 1937.	הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:— 1. פקודה זו תקרא פקודת ההגנה על הספקות המים הצבוריות, (תיקון), 1938, ותקרא כאחד עם פקודת ההגנה על הספקות המים הצבוריות, 1937, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.
-------------------------------	---

תקנו סעיף 3 מן
הפקודה העיקרית.

תקנו סעיף 9 מן
הפקודה העיקרית.

2. (*)

3. סעיף 9 מהפקודה העיקרית יתוקן:—

(א) ע"י מחיקת המלים:—

„ואם הוכרו אותו אזור כאזור סידור עפ"י הוראות פקודת הקרקעות (סדור זכות הקנין), רשאי הוא לפנות לפקיד המסדר של אותו אזור" המופיעות באותו סעיף, והחלפתן במלים דלקמן:—

„בין אם הוכרו אותו אזור כאזור סידור עפ"י הוראות פקודת הקרקעות (סידור זכות הקנין) ובין שלא הוכרו כך, ובלי להתחשב בכל דבר האמור באותה פקודה"; וכן

(ב) ע"י מחיקת המלים:—

„רשאי בית המשפט או הפקיד המסדר, כפי שיחייב הענין, ליתן" המופיעות באותו סעיף, והחלפתן במלים דלקמן:—
„רשאי בית המשפט ליתן מיד".

(*) תקנו זה אינו חל בעברית.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

24 ביוני, 1938.

פקודת ההקצבה הנוספת (1936-37).

מס' 21 לש' 1938.

פקודה הנונתת אסמכתא חוקית להוצאות ידועות שהוצאו במשך השנה שנסתימה ביום 31 במרץ, 1937, יתר על ההוצאה שהורשתה לפי פקודת ההקצבה, (1936-37), 1937.

הואיל ופקודת ההקצבה (1936-37), 1937, קבעה הוראות מסוימות לצורך הוצאות ממשלת פלשתינה (א"י) לשנה שנסתימה ביום שלשים ואחד במרץ, 1937, ויש צורך להקציב הקצבה נוספת לצורך שרות הצבור למשך אותה תקופה;

לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון לפלשתינה (א"י) בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת ההקצבה הנוספת (1936-37), 1938.

הקצבת סך 359,729 פונט לשנים עשר החודשים שנסתימו ביום 31 במרץ, 1937.

2. הואיל וסכומי הכסף המפורטים בתוספות לפקודה זו הוצאו לשירותים המוזכרים בהן נוסף על הסכומים שהוקצבו לאותם שירותים לשנה שנסתימה ביום שלשים ואחד במרץ, 1937, לפי פקודת ההקצבה (1936-37), 1937, לפיכך סכרזים בזה כי הסכומים הנ"ל הוצאו כחוק לשירותי ממשלת פלשתינה (א"י) לאותה שנה ובזה מאשרים, מתירים, ומקציבים את הסכומים הנ"ל, נוסף לסכומים שהוקצבו לאותם שירותים בפקודה הנ"ל.

תוספת א.

חשבון המפרט את הוצאות ממשלת פלשתינה (א"י), פרט למסלות הברזל הפלשתינאיות (א"י) והקיום המתנהלים על ידה, בשביל השירותים המפורטים להלן, יתר על הסכומים שהוקצבו לאותם

השירותים ע"י פקודת ההקצבה (1936-37), 1937. למשך התקופה מיום 1 באפריל, 1936, עד 31 במרץ, 1937.

505	4.	בית המזכירות
191	6.	המחלקה המשפטית
1,845	9.	מחלקת בקורת החשבונות
24,869	10.	מחלקת המכס, האקסייז והמסחר
1,885	11.	מחלקת הבריאות
825	24.	מחלקת העבודות הצבוריות
291,552	26.	שונות
<u>321,672 פונט</u>		

תוספת ב.

חשבון המפרט את הוצאות מסלות הברזל הפלשתינאיות (א"י) והקיום המתנהלים על ידה בשביל השירותים המפורטים להלן יתר על הסכומים שהוקצבו לאותם השירותים עפ"י פקודת ההקצבה (1936-37), 1937, למשך התקופה שמיום 1 באפריל, 1936, עד 31 במרץ, 1937.

סרטיס	מסלות הברזל של פלשתינה (א"י)	מסלת הברזל קנטרה—רפה	מסלת הברזל התניאיות	סך הכל
פונט	פונט	פונט	פונט	פונט
חשבון "א" החוקתם וחידושם של המסלות והמפעלים	16,803	—	2,013	18,816
חשבון "ב" החוקתם וחידושם של קטרים ושל ניד	2,853	—	983	3,836
חשבון "ג" הוצאות הובלה	4,942	339	1,435	6,716
חשבון "ד" הוצאות כלליות	1,890	2,978	1,416	6,284
חשבון "ה" הוצאות יוצאות מן הכלל.	—	—	2,405	2,405
סך הכל	26,488	3,317	8,252	38,057

הרולד מק-מיכאל
נציב עליון.

24 ביוני, 1938.

פקודת העיריות (תקון)

מס' 22 לש 1938.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העיריות, 1934.

- הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—
1. פקודה זו תקרא פקודת העיריות, (תקון), 1938, וקראין אותה כאחד עם פקודת העיריות, 1934, הקרויה להלן הפקודה העיקרית:—
הי"ט הקצר.
מס' 1 לט' 1934.
 2. סעיף 90 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הכנסת המלים „או לבאי כחם האישיים החוקיים”, בסוף פסקא (ד) לסעיף-קטן (1) מאותו סעיף.
תקון סעיף 90
מהפקודה העיקרית.
 3. סעיף 96 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הפסקא דלקמן אחר פסקא (ז) מסעיף-קטן (2) של אותו סעיף:—
„(ח) לפקח על הקמתם ודרך עבודתם של מעליות וארובות למעליות שבכל בנין, וכן לדאוג לבדיקתן, עד לאותה המדה שהמועצה תראה צורך בה, כדי לאפשר מניעת תאונות בקשר עם כך.”
תקון סעיף 96
מהפקודה העיקרית.
 4. סעיף 102 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת התנאי הנוסף דלקמן אחר התנאי לפסקא (א) של סעיף-קטן (1) מאותו סעיף:—
„ובתנאי שמותר יהא להטיל את המס הזה, ובאשור כנ"ל, על קרקע בלתי תפוסה, בשעור נמוך משעור מכסת האחוזים של שוי הקרקע לצרכי מסים, המוטל על בנינים או קרקע תפוסה.”
תקון סעיף 102
מהפקודה העיקרית.
 5. (1) סעיף 107 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים „קרקע תפוסה או בלתי תפוסה או” בין המלים „בתנאי שאם איזה” והמלה „בנין” המופיעות בתנאי לסעיף 107.
(2) סעיף זה רואין אותו כאילו קבל תוקף ביום האחד באפריל, 1937.
תקון סעיף 107
מהפקודה העיקרית.
 6. סעיף 115 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיף-קטן דלקמן כסעיף קטן (4):
„(4) מקום שהוטל מס עפ"י הוראות פקודה זו על בעל כל בנין או קרקע ואותו בנין או קרקע נתונים לבעלות בלתי מתולקת, מותר לגבות את המס מכל אחד או מאחדים מן הבעלים השותפים והאישי או האנשים שנגבה מהם המס תהיה להם הזכות לתבוע השתתפות מאת הבעלים השותפים האחרים בשעור החלק המגיע מאיש איש מהם, והרשות בידם לעקל את ההכנסה המתקבלת מן הנכסים או הקרקע עד שיגבאו את הסכום המגיע משאר הבעלים השותפים.”
תקון סעיף 115
מהפקודה העיקרית.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

24 ביוני, 1938.

פקודת כלי היריה (תקון)

מס' 23 לש' 1938.

פקודה המתקנת את פקודת כלי היריה.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת כלי היריה (תקון), 1938, וקראין אותה כאחת עם פקודת כלי היריה הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

השם הקצר.

פרק נה.

2. סעיף 18 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת המלים „קצין משטרה“ הבאות בתחילתו של הסעיף והחלפתן במלים „כל קצין משטרה עליון או אינספקטור של המשטרה או כל שוטר שהורשה בכתב ע"י קצין משטרה עליון או אינספקטור של משטרה“.

תקון סעיף 18 מן הפקודה העיקרית.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

24 ביוני, 1938.

פקודת הפספורטים (תקון)

מס' 24 לש' 1938.

פקודה המתקנת את פקודת הפספורטים, 1934.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הפספורטים (תקון), 1938, והיא תקרא כאחת עם פקודת הפספורטים, 1934, הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

השם הקצר.

מס' 25 לש' 1934.

2. סעיף 2 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים „או עפ"י כל פקודה שבוטלה ע"י פקודה זו“ בסוף ההגדרה של „תעודת מסע“ שבאותו סעיף.

תקון סעיף 2 מן הפקודה העיקרית.

3. סעיף 5 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלה „או“ לאחר המלה „תעודה“ שבסוף פסקא (ו) מסעיף-קטן (1) הימנה, וע"י הוספת הפסקא דלקמן לאחר פסקא (ו) שתסומן כפסקא (ז):

תקון סעיף 5 מן הפקודה העיקרית.

„(ז) המסרב להתזיר אותה תעודה לאחר שנדרש לעשות זאת עפ"י סעיף 3 מן הפקודה הזאת“.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

24 ביוני, 1938.